

1. marts 2007

I medfør af § 36 stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsætter vi følgende spørgsmål til Landsstyret:

Spørgsmål til Landsstyret: Hvordan sikrer vi - i erkendelse af internet hjemmesiders udbredelse og rolle i nyheds- og debatformidlingen – at foreninger m.v., som har hjemsted i Grønland, ikke ansvarsfrit kan stille deres hjemmeside til rådighed for anonyme indlæg af racistisk eller ærekrænkende karakter?

(Demokraternes Landstingsgruppe)

Begrundelse:

Landstinget behandler på den kommende forårssamling et forslag til ny medieansvarslov. Det fremsatte lovforslag indebærer dog ikke de store ændringer af den gældende retstilstand: I alt væsentligt bygger lovforslaget på den for Grønland ikraftsatte danske medieansvarslov fra 1991.

I de godt 15 år, der er gået siden medieansvarslovens tilblivelse, er mediebilledet imidlertid undergået en kolossal forandring. Vi tænker her på den rolle, som internettet har fået, som formidler af nyheder, debat og information. Denne rolle er på mange måder positiv: Den bidrager til dialog, udveksling af synspunkter, debat. Den bidrager til, at borgerne – ligegyldigt hvor i landet de befinder sig – kan gøre deres meninger gældende og være med til at udvikle og forme samfundet.

Det er let at komme til orde i chatrooms og debatfora på nettet, og debatbidragene bliver læst af mange. En del hjemmesider har givetvis lige så mange læsere, som dele af den trykte presse (medlemsblade etc).

Men hvordan sikrer vi os, at disse muligheder anvendes ansvarligt – at de ikke misbruges til anonymt og ustraffet at sprede grove usandheder og beskyldninger af injurierende og ærekrænkende karakter?

Landstingets partier har ikke været sene til at benytte internettets muligheder for at informere og skabe dialog. Men de fleste partier har også indført systemer, som sikrer, at partiets hjemmeside ikke formidler budskaber af lovstridig eller groft stødende karakter.

Dette gælder dog ikke alle partier. I hvert fald ét parti – ATASSUT – har endnu ikke indført kontrol med de indlæg, som optages på partiets hjemmeside. Desværre har den manglende kontrol bevirket, at useriøse debattører til tider har haft frit spil. Demokraternes formand Per Berthelsen og Demokraternes næstformand Palle Christiansen er eksempelvis begge blevet udsat for tilbagevendende løgnehistorier, der indeholder grove beskyldninger, som er både injurierende og ærekrænkende.

Der er også forekommet direkte racistiske indlæg på ATASSUTs hjemmeside. Følgende eksempel fra den pågældende hjemmeside illustrerer problemet:

”Qallunaat imminiiginnakkit, pillutik pillutik immamut marsuttussaapput nunassaarullutik, sermersuup aakkiartornera taamaaginnassappat. Biibilimi ulersuaq inuit ajortut ajunaarfissaat piviusunngulernerpoq?

Siunnersuutigaara sinerissami ikkarluppasuaqaratta, qallunaat nunassaarukkunik tummarfissaannik ikkarlunnik katersuiniassasugut.”

”Lad danskerne løbe deres eget løb, for de forsvinder alligevel i havet uden at finde et nyt land, hvis indlandsisens smeltning fortsætter som hidtil. Mon Bibelens oversvømmelse, hvor alle onde omkommer, er ved at blive realiseret?

Jeg foreslår, eftersom vi har så mange skær ved kysten, at vi samler disse til dem.”

Beklageligvis er det i praksis ikke muligt at stille anonyme debattører til ansvar for deres udtalelser. Dette er baggrunden for mediansvarslovens regler om udgiverens og redaktørens ansvar – regler, som netop har til formål at sikre, at det enkelte medie frasorterer indlæg, som strider mod kriminallovens bestemmelser.

Problemet er blot, at internettets hjemmesider som udgangspunkt ikke er omfattet af medieansvarslovens regler. Et månedligt nyhedsbrev, der trykkes og tilsendes en forenings medlemmer, er omfattet, uanset om foreningen kun har en begrænset medlemsskare. Men et månedligt nyhedsbrev, som offentliggøres via en hjemmeside på internettet, er kun omfattet af medieansvarsloven, hvis den udgivende forening selv anmelder et ønske herom til Pressenævnet.

Hvis Landsstyrets forslag til ny medieansvarslov vedtages, vil afgørelsen ikke længere være den udgivende forenings, men derimod Pressenævnets. Dette må formentlig betragtes som en forbedring. Men det er stadig usikkert, i hvilket omfang f.eks. partiets hjemmesider i praksis vil blive underlagt ansvarsreglerne i medieansvarsloven. Det afhænger helt af pressenævnet.

Spørgsmålet er, om dette i tilstrækkelig grad tilgodeser virkelighedens behov. Bør en tidssvarende medieansvarslov ikke – i betragtning af hjemmesidernes udbredelse og rolle i nyheds- og debatformidlingen i dagens Grønland – indeholde klare ansvarsregler, der sikrer, at foreninger m.v., som har hjemsted i Grønland, ikke ansvarsfrit kan stille deres hjemmeside til rådighed for anonyme indlæg af racistisk eller ærekrænkende karakter?

Spørgsmålet bedes besvaret inden ti arbejdsdage fra modtagelsen.